

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΛΗΡΩΤΑ

Ἐν Ἑλλάδι . . . Δρ. ν. 3—
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ „ „ 3:50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν 15
29—Γραφείον ὁδ. Βουλῆς—29

 Παρακαλοῦνται οἱ κκ. Συνδρομηταὶ τῆς «Ἀθηναϊδος» ν' ἀποστείλωσιν ἐγκαίρως τὴν συνδρομὴν των, ὅπως μὴ ἐπέλθῃ διακοπὴ τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου.

Οἱ ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις καὶ τῷ Ἐξωτερικῷ δύνανται ν' ἀποστείλωσιν αὐτὴν διὰ γραμματοσήμου Ἑλληνικοῦ ἢ Γαλλικοῦ.

Ἡ ΕΙΚΩΝ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

Ἐλθετε νὰ ἴδωμεν τὸ ωραιότερον θέαμα, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ παρουσιάσῃ ἡ γῆ. Ἐλθετε νὰ ἴδωμεν τὸν πιστὸν θνήσκοντα Ἱερεὺς καθήμενος παρὰ τὴν κλίνην παρηγορεῖ αὐτόν. Ὁ Θεὸς οὗτος λειτουργὸς ὁμιλεῖ μετὰ τοῦ ἀγωνιῶντος περὶ τῆς ἀθανασίας τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, καὶ ἡ μεγαλοπρεπεστάτη αὐτῆ σκηνή, τὴν ὁποίαν ὀλόκληρος ἡ ἀρχαίτης ἀπαξ μόνον παρουσίασε εἰς τὸν πρῶτον ἐκ τῶν θνησκόντων φιλοσόφων τῆς, ἡ σκηνὴ αὐτῆ ἀνανεῦται καθ' ἡμέραν ἐπὶ τῆς ταπεινῆς κλίνης καὶ τοῦ τελευταίου χριστιανοῦ ὅστις ἐκπνέει.

Ἡ ὑπερτάτη αὐτῆ στιγμή ἐφθασε. Ἐν μυστήριον ἠνοιξεν εἰς τὸν δίκαιον τοῦτον τὰς πύλας τῆς ζωῆς, ἐν μυστήριον μέλλει νὰ κλείσῃ αὐτάς. Ἡ θρησκεία ἐλίκνισεν αὐτόν ἐν τῷ λίκνῳ τῆς ζωῆς, οἱ δὲ ὠραῖοι αὐτῆς ὕμνοι καὶ ἡ μητρικὴ χεὶρ τῆς Θελοῦσιν ἀποκοιμίσαι ἐτι αὐτόν ἐν τῷ λίκνῳ τοῦ θανάτου.

Ἡ θρησκεία ἐτοιμάζει τὸ βάπτισμα τῆς δευτέρας ταύτης ἀναγεννήσεως· ἀλλ' ἀντὶ ὕδατος ἐκλέγει ἤδη τὸ ἔλαιον, σύμβολον τῆς οὐρανοῦ ἀφθαρσίας. Τὸ σωτήριον μυστήριον

διαρρηγνύει σχεδὸν τοὺς δεσμοὺς τοῦ πιστοῦ, καὶ ἡ ψυχὴ του κατὰ τὸ ἤμισυ ἐκφεύγουσα ἐκ τοῦ σώματος αὐτῆς καθίσταται σχεδὸν ὁρατὴ ἐπὶ τοῦ μειδιῶντος προσώπου του. Ἦδη ἀκούει τὰς θείας τῶν Σεραφεῖμ ὁδὰς· ἤδη εἶνε ἕτοιμος νὰ πετάξῃ εἰς τὰς αἰωνίους μονὰς ἐνθα καλεῖ αὐτόν ἡ θεία ἐκείνη ἐλπίς, ἡ θυγάτηρ τῆς ἀρετῆς καὶ τοῦ θανάτου. Ἐν τούτοις ὁ τῆς εἰρήνης ἄγγελος, κατερχόμενος πρὸς τὸν δίκαιον τοῦτον, εἶπει διὰ τοῦ ἀπαστράπτοντος σκήπτρου αὐτοῦ τὰ κεκμηκότα βλέφαρά του καὶ κλείει ἠδέως αὐτὰ εἰς τὸ φῶς. Ἐξέπνευσε, καὶ ὅμως οὐδὲ ἡ τελευταία πνοὴ αὐτοῦ ἠκούσθη· ἐξέπνευσε, καὶ πολὺ μετὰ τὴν ἐκπνοὴν του οἱ παριστάμενοι φίλοι του, τηροῦσι ἄκραν σιγὴν περὶ τῆς νεκρικῆς του κλίνης, νομίζοντες ὅτι κοιμᾶται ἡσυχῶς ἀκόμη. Τόσον ὁ χριστιανὸς οὗτος ἀπῆλθεν ἐκ τοῦ κόσμου μετὰ γλυκύτητος καὶ γαλήνης! Ἴδετε! ἐπὶ τοῦ νεκροῦ αὐτοῦ προσώπου περιίπταται τὸ γλυκὺ ἐκεῖνο μειδιάμα, τὸ ὁποῖον ἡ ψυχὴ ἀπελθοῦσα ἀρῆκε ὡς τεκμήριον τῆς γαλήνης μεθ' ἧς ἀπέπη καὶ ἦτις ἐστὶ τὸ θεῖον δῶρον συνειδήσεως ἐλαφρᾶς καὶ ἐλευθέρως.

Τοιοῦτος θάνατος δὲν εἶναι τὸ πικρὸν ποτήριον τὸ ὁποῖον μετὰ τόσης ἀγωνίας πίνει ὁ ἀμαρτωλὸς, καὶ τὸ ὁποῖον ὑπερεπλήρωσαν αἱ ἐν τῷ βίῳ τόσαι ἀδικίαι αὐτοῦ· ἐξεναντίας εἶναι μετάβασις ἀπὸ τῆς προσκαιροῦ δοκιμαστικῆς υπάρξεως, εἰς τὴν αἰωνίαν ἐκείνην ζωὴν, ἣτις ἐστὶν ἡ ἀνταπόδοσις τῶν ἐναρέτων πράξεων, δι' ὧν ἠτοίμασεν αὐτὸς ἑαυτῷ τὸν τόπον τῆς αἰωνίου ἀναπαύσεως.

Ἄλλ' ἐν ᾧ τοσοῦτον καταγινόμεθα κοπιῶντες καθ' ὄλον ἡμῶν τὸν βίον, ἵνα ἐτοιμάσωμεν ἀνέτους καὶ μεγαλοπρεπεῖς ἡμῖν κατοικίας χωρὶς νὰ ἐνθυμηθῶμεν ποσῶς, ὅτι μέλλομεν νὰ ἐγκαταλείψωμεν μετ' οὐ πολὺ, ἴσως αὔριον, ἴσως σήμερον, αὐτὰς διὰ παντός, φροντίζομεν νὰ ἐτοιμάσωμεν διὰ τῶν καλῶν ἡμῶν πράξεων ἔστω καὶ μετρίαν κατοικίαν εἰς τὸν κόσμον ἐκείνον, ὃν οὐδέποτε θέλομεν ἐγκαταλείψει;

Ο ΑΓΑΘΟΣ ΣΙΔΗΡΟΥΡΓΟΣ

Διερχόμενος νύκτα τινὰ κατὰ τὸ μεσονύκτιον ὁ κύριος Γεώργιος... ἐκ τοῦ ἐργαστηρίου πτωχοῦ τινος σιδηρουργοῦ, ἤκουσε τοὺς κτύπους τῆς σφύρας ἐπὶ τοῦ ἀκμῶνος διπλασιαζομένους μετὰ πατάγου· θέλων δ' ἐκ περιεργείας νὰ μάθῃ τὸ αἴτιον ὅπερ ἠνάγκαζε τὸν γέροντα σιδηρουργὸν νὰ ἐργάζεται μέχρι τοῦ μεσονυκτίου εἰσῆλθεν εἰς τὸ ἐργαστήριον αὐτοῦ.

— Τί κάμνεις ἐκεῖ Μαστροθοδωρῆ, τῷ εἶπεν, ἀκόμη ἐργάζῃσαι, ἢ δὲν ἤξεύρεις ὅτι εἶναι περασμένα τὰ μεσάνυκτα;

— Τί νὰ κάμω, ἀφεντικὸ, ἀπήντησεν ὁ σιδηρουργός, δὲν ἐργάζομαι τοιαύτην ὥραν ἀπὸ πλεονεξίαν· τὸ κάμνω διὰ τὸν γείτονά μου Μαστροπέτρον· ὁ δυστυχὴς ἐκάη πρό ὀλίγων ἡμερῶν τὸ σπῆτι του καὶ εἶναι εἰς τὴν ψάθαν μὲ ὅλα του τὰ παιδιὰ μὴ ῥωτᾶς, ἀφεντικὸ, δυστυχία φοβερά· σηκώνομαι λοιπὸν δύο ὥρας προτύτερα καὶ κοιμοῦμαι δύο ὥρας ὑστεροτέρα· οὕτω κάμνω δύο ἡμερομίσθια τὴν ἐβδομάδα περισσότερα, τὸ κέρδος τῶν ὁποίων δύναμαι νὰ παραχωρῶ εἰς αὐτόν· ἐὰν εἶχα μικρὰν περιουσίαν, εὐχαρίστως θὰ τὴν ἐμοίραζον μὲ αὐτόν, ἀλλὰ δὲν ἔχω εἰμὴ μόνον τὸ ἀμόνι μου. Χάρης τῷ Θεῷ ἡ ἐργασία δὲν λείπει εἰς αὐτὴν τὴν ἐποχὴν, καὶ ὅταν ἔχει κάνεις βραχίονας πρέπει νὰ τοὺς μεταχειρίζηται διὰ νὰ βοηθῇ καὶ τὸν γείτονά του.

— Εἶναι πολὺ καλὸν τοῦτο, ἀπήντησεν ὁ κ. Γεώργιος... ἀλλὰ πιστεύεις, ὅτι ὁ γείτονας σου Πέτρος θὰ εἶναι ποτε εἰς κατάστασιν νὰ σοῦ ἀποδώσῃ ὅ,τι κάμνεις εἰς αὐτόν τώρα;

— Ὁ! ἴσως ὄχι, καὶ τοῦτο φοβοῦμαι μᾶλλον δι' ἐκείνον παρὰ δι' ἐμέ. Ἀλλὰ τί τὰ θέλετε; πᾶτα ἡμέρα φέρει τὸν ἄρτον τῆς ἐν συνόλω, ἐγὼ δὲν θὰ γείνω πτωχότερος καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος τὰ παιδιὰ τοῦ Πέτρον δὲν θὰ ἀποθάνουν τῆς πείνης. Πρέπει νὰ βοηθῶμεν ὁ ἕνας τὸν ἄλλον· ἐὰν, ὃ μὴ γένοιτο, ἐκαίετο τὸ ἰδικόν μου σπῆτι θὰ εἶμην βέβαια εὐχαριστημένος νὰ κάμνω εἰς ἐμὲ ὅ,τι ἐγὼ κάμνω εἰς τὸν γείτονά μου.»

— Εὔγε Μαστροθοδωρῆ, ὑπέλαθεν ὁ κ. Γεώργιος... Ἔχεις ἀγαθὴν καρδίαν καὶ ὁ Θεὸς θὰ σὲ ἀναμείψῃ. Τὴν ἐπιούσαν ὁ κ. Γεώργιος πλούσιος ὢν κτηματίας καὶ ξένος τοιούτων αἰσθημάτων, λαθῶν τοιοῦτον μα ὑπὸ τοῦ πτωχοῦ σιδηρουργοῦ καὶ ἐπιθυμίας

νὰ συμμετάσχῃ τῆς ἀγαθοεργείας ἔστειλε τὴν ἐξῆς ἀνώνομον ἐπιστολὴν περιέχουσαν τραπεζικὸν γραμματίον τῶν 112 δραχμῶν.

«Τὸ ἐσώκλειστον γραμματίον ἀνήκει εἰς σὲ ἀγαθὲ μου Μαστροθοδωρῆ, ὅστις εἶμαι βέβαιος θέλεις τὸ διανεμηθῆ μετὰ τοῦ γείτονός σου Πέτρον· τὸ μικρὸν τοῦτο ποσὸν σοὶ τὸ ἐχρεώσται ὁ ἀποστέλλων, δι' ἐν λαμπρὸν μάθημα τὸ ὁποῖον τῷ ἔδωκα; ἄλλοτε».

*
* *

Η ΠΟΛΙΟΡΚΙΑ ΤΗΣ ΚΟΛΣΕΣΤΕΡ (1648)

Ἡ Ἀγγλία, ἐπὶ βασιλείῳ Καρόλου τοῦ Α' κατεληλατήθη ἔνεκα φρικτῶν ταραχῶν. Ὁ βασιλεὺς καὶ τὸ Κοινοβούλιον, εἶχον κηρύξει πόλεμον κατ' ἀλλήλων τὰ στρατεύματα τοῦ Κοινοβουλίου, καὶ τὰ τοῦ βασιλέως δὲν ἔπαυον συγκρουόμενα εἰς μάχας μετὰ τὰς ὁποίας οἱ νικηταὶ μετεχειρίζοντο ἄνυσ οἴκου τοὺς νικηθέντας.

Ὅταν δὲ τὰ βασιλικά στρατεύματα κατετροπώθησαν, πολλοὶ ἀξιωματικοὶ, πιστοὶ εἰς τὸν ἀτυχῆ αὐτῶν Μονάρχην, εἰσῆλθον εἰς τὴν πόλιν Κολσέστερ, ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ λόρδου Κάπελ, ἀλλ' ἀφ' ἑτέρου ὁ στρατὸς τοῦ Κοινοβουλίου, διοικούμενος ὑπὸ τοῦ λόρδου Φαίρφαξ ἐπολιόρκησε τὴν πόλιν ταύτην.

Ἡ πολιορκία τῆς Κολσέστερ εἶναι ἐν τῶν ἀξιωματημονεῦτων συμβάντων τῆς δυστυχοῦς ἐκείνης ἐποχῆς, ἔνεκα τῆς καρτερᾶς τῶν ὑπερασπιστῶν τῆς ἀντιστάσεως. Μόλας τὰς δεινὰς ἐφόδους ἃς εἶχον νὰ ὑποφέρωσι, μόλις τὴν ἔλλειψιν τροφῶν, εἰς ἣν μετ' ὀλίγον εὐρέθησαν, ἐπεχείρουν ἀκαταπαύστως ὀρμητικὰς ἐξόδους, καὶ περιεφρόνουν ἀπάσας τῶν πολιορκητῶν τὰς δυνάμεις.

Ὁ Φαίρφαξ φλεγόμενος νὰ κυριεύσῃ τὴν πόλιν καὶ ἔτι μᾶλλον νὰ ἐλκύσῃ εἰς τὴν τοῦ Κοινοβουλίου μερίδα τὸν λόρδον Κάπελ, ἄνθρωπον ἐκ τῶν μᾶλλον ἐναρέτων καὶ τῶν περιφημοτέρων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, καὶ βλέπων ὅτι ὁ Κάπελ εἶχεν ἀποφασίσει ν' ἀπολεσθῇ μᾶλλον ἢ νὰ ἀθετήσῃ τὴν πρὸς τὸν βασιλέα του ὀφειλομένην πίστιν, ἐφραντάσθη, ἵνα δαμάσῃ τὴν ἀντίστασίν του, ἐν φοβερὸν σχέδιον.

Ὁ μονογενὴς τοῦ λόρδου Κάπελ υἱός, ἡλικίας δέκα ἐξ ἐτῶν, ἐσπουδάζε τότε ἐν τινι γυμνασίῳ περίξ τοῦ Λονδίνου. Ὁ Φαίρφαξ διέταξε καὶ συνέλαβον μυστικῶς, τοῦτον ὃν καὶ μετῆνεγκον εἰς τὸ στρατόπεδόν του, ἔπειτα προσεκάλεσεν εἰς συνέντευξιν τὸν λόρδον Κάπελ, ὅστις δὲν ὑπόπτεισε ποσῶς τὴν ἀρπαγὴν ταύτην. Ὑπεγράφη λοιπὸν ἀνακοχὴ μιᾶς ἡμέρας, καὶ οἱ δύο στρατηγοὶ συνῆλθον ἵνα διασκεφθῶσιν ὑπὸ σκηνὴν ἐπίσης ἀπέχουσαν τῶν δύο στρατοπέδων.

Ὁ Κάπελ δὲν ἠδύνατο ν' ὑποπτεύσῃ τὴν αἰτίαν δι' ἣν ἐκλήθη εἰς τὴν προκειμένην συνέντευξιν· ἀλλ' ὁ Φαίρφαξ τῷ ἐξήγησεν αὐτήν. Προσῆνεγκεν αὐτῷ ἐν ὀνόματι τοῦ Κοινοβουλίου, τὰ ὑψηλότερα ἀξιώματα καὶ τὰς λαμπροτέρας ἀμοιβάς, ἐὰν ἤθελε νὰ κατα-